

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

आदित्येभ्यो भुवद्वच्चश्चरुं निर्वपेद्भूतिकाम आदित्या वा एतं भूत्यै प्रति नुदन्ते योऽलं भूत्यै सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्यानेव भुवद्वतः स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं भूतिं गमयन्ति भवत्येवाऽऽदित्येभ्यो धारयद्वच्चश्चरुं निर्वपेदपरुद्धो वाऽपरुध्यमानो वाऽऽदित्या वा अपरोद्धार आदित्या अवगमयितार आदित्यानेव धारयद्वतः (१)

स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवैनं विशि दाध्रत्यनपरुध्यो भवत्यदितेऽनु मन्यस्वेत्यपरुध्यमानोऽस्य पदमा ददीतेयं वा अदितिरियमेवास्मै राज्यमनु मन्यते सत्याशीरित्याह सत्यामेवाऽऽशिषं कुरुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युप प्रेतं मरुत - (२)

सुदानव एना विशपतिनाभ्यमु५ राजानमित्याह मारुती वै विद्भ्यो विशपतिर्विशैवेन५ राष्ट्रेण समर्धयति यः परस्ताद्भाम्यवादी स्यात्तस्य गृहाद्विहीना हरेच्छुक्लाः५ कृष्णाः५ वि चिनुयाद्ये शुक्लाः स्युस्तमादित्यं चरुं निर्वपेदादित्या वै देवतया विद्विशमेवाव गच्छ-

(३)

त्यवंगतास्य विडनवगतः राष्ट्रमित्याहुर्ये कृष्णाः स्युस्तं वारुणं
चरुं निर्वपेद्वारुणं वै राष्ट्रमुभे एव विशं च राष्ट्रं चाव गच्छति यदि
नावगच्छेदिममहमादित्येभ्यो भागं निर्वपाम्यामुष्मादमुष्यै विशो-
ऽवगन्तोरिति निर्वपेदादित्या एवैनं भागधेयं प्रेप्सन्तो विशमव (४)

गमयन्ति यदि नावगच्छेदाश्वत्थान्मयूखान्त्सप्त मध्यमेषायामुप
हन्यादिदमहमादित्यान्बध्नाम्यामुष्मादमुष्यै विशोऽवगन्तोरित्या-
दित्या एवैनं बद्धवीरा विशमव गमयन्ति यदि नावगच्छेदेतमेवा-
ऽऽदित्यं चरुं निर्वपेदिध्मेऽपि मयूखान्त्सप्त नह्येदनपरुध्यमेवाव
गच्छत्याश्वत्था भवन्ति मरुतां वा एतदोजो यदश्वत्थ ओजसैव
विशमव गच्छति सप्त भवन्ति सप्तगणा वै मरुतो गणश एव
विशमव गच्छति॥ (५)

धारयद्वतो मरुतो गच्छति विशमवैतदष्टादश च॥ [१]

देवा वै मृत्योरबिभयुस्ते प्रजापतिमुपाधावन्तेभ्य एतां
प्राजापत्याः शतकृष्णलां निर्वपत्तयैवैष्वमृतमदधाद्यो
मृत्योर्बिभीयात्तस्मा एतां प्राजापत्याः शतकृष्णलां निर्वपेत्प्रजा-
पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नायुर्दधाति
सर्वमायुरेति शतकृष्णला भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय
आयुष्येवेन्द्रिये (६)

प्रति तिष्ठति घृते भवत्यायुर्वै घृतममृतं५ हिरण्यमायुश्चैवा-
स्मा अमृतं च समीचीं दधाति चत्वारिचत्वारि कृष्णालान्यव-
द्यति चतुरवत्तस्याऽऽस्या एकधा ब्रह्मण उप हरत्येकधैव
यजमान आयुर्दधात्यसावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः
प्रायश्चित्तिमैच्छन्तस्मा एत५ सौर्यं चरुं निरवपन्तेनैवास्मि (७)

त्रुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा एत५ सौर्यं
चरुं निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्यैव भवत्युभयतो रुक्मौ भवत
उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति प्रयाजेप्रयाजे कृष्णलं जुहोति दिग्भ्य
एवास्मै ब्रह्मवर्चसमव रुन्ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सावित्रं
द्वादशकपालं भूम्यै (८)

चरुं यः कामयेत हिरण्यं विन्देय हिरण्यं मोषं
नमेदिति यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव हिरण्यं
तेनैवैनद्विन्दते सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दते भूम्यै
चरुर्भवत्यस्यामेवैनद्विन्दत उपैत५ हिरण्यं नमति वि वा एष
इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते यो हिरण्यं विन्दत एता- (९)

मेव निर्वपेद्धिरण्यं वित्त्वा नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृध्यत एतामेव
निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वै हिरण्यं यस्यैव
हिरण्यं तेनैवैनद्विन्दति सावित्रो भवति सवितृप्रसूत एवैनद्विन्दति

भूम्यै चरुर्भवत्यस्यां वा एतन्नश्यति यन्नश्यत्यस्यामेवैनद्विन्दतीन्द्र-
(१०)

स्त्वष्टुः सोममभीषहापिबुत्स विष्वङ्मार्च्छुत्स इन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यार्ध्यत स यदूर्ध्वमुदवमीत्ते श्यामाकां अभवत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मां एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं
निरवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथमदधाद्वि वा एष इन्द्रियेण
सोमपीथेनैर्ध्यते यः सोमं वमिति यः सोमवामी स्यात्तस्मां- (११)

एत९ सोमेन्द्र९ श्यामाकं चरुं निर्वपेत्सोमं चैवेन्द्रं च स्वेन
भागधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रिय९ सोमपीथं धत्तो नैन्द्रियेण
सोमपीथेन व्यृध्यते यत्सौम्यो भवति सोमपीथमेवाव रुन्धे यदेन्द्रो
भवतीन्द्रियं वै सोमपीथ इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे श्यामाको
भवत्येष वाव स सोमः (१२)

साक्षादेव सोमपीथमव रुन्धेऽग्नये दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं
निर्वपेदिन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं पशुकामोऽग्निरेवास्मै
पशून्प्रजनयति वृद्धानिन्द्रः प्र यच्छति दधि मधु घृतमापो धाना
भवन्त्येतद्वै पशूना९ रूप९ रूपेणैव पशूनव रुन्धे पञ्चगृहीतं भवति
पाङ्गा हि पशवो बहुरूपं भवति बहुरूपा हि पशवः (१३)

समृद्धौ प्राजापत्यं भवति प्राजापत्या वै पशवः प्रजा-
पतिरेवास्मै पशून्प्र जनयत्यात्मा वै पुरुषस्य मधु यन्मध्वग्नौ

जुहोत्यात्मानमेव तद्यजमानोऽग्नौ प्र दधाति पङ्क्तौ याज्यानुवाक्ये
भवतः पाङ्क्तः पुरुषः पाङ्क्ताः पशव आत्मानमेव मृत्योर्निष्क्रीय
पशूनव रुन्धे॥ (१४)

इन्द्रियंऽस्मिन्भूम्यां एतामिन्द्रः स्यात्तस्मै सोमो बहुरूपा हि पशव एकचत्वारिंशच्च॥ — [२]

देवा वै सत्रमांसतर्द्धिपरिमितं यशस्कामास्तेषां सोमं
राजानं यशं आर्च्छत्स गिरिमुदैत्तमग्निरनूदैत्तावग्नीषोमौ समभवतां
ताविन्द्रो यज्ञविभ्रष्टोऽनु परैत्तावब्रवीद्याजयतं मेति तस्मा
एतामिष्टिं निर्वपतामाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं
चरुं तयैवास्मिन्तेज - (१५)

इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमधत्तां यो यज्ञविभ्रष्टः स्यात्तस्मा एतामिष्टिं
निर्वपेदाग्नेयमष्टाकंपालमैन्द्रमेकादशकपालं सौम्यं चरुं यदाग्नेयो
भवति तेजं एवास्मिन्तेन दधाति यदैन्द्रो भवतीन्द्रियमेवास्मिन्तेन
दधाति यत्सौम्यो ब्रह्मवर्चसं तेनाऽऽग्नेयस्य च सौम्यस्य चैन्द्रे
समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं च समीचीं (१६)

दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदा-
ग्नेयो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवतां स्वेन भागधेयेनोप
धावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपैनं कामो नमत्यग्नीषोमीयमष्टा-
कपालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्वेन भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव (१७)

भवति यदष्टाकपालस्तेनाऽऽग्नेयो यच्छामाकस्तेन सौम्यः
 समृद्धौ सोमाय वाजिने श्यामाकं चरुं निर्वपेद्यः क्लैव्याद्विभीयाद्रेतो
 हि वा एतस्माद्वाजिनमपक्रामत्यथैष क्लैव्याद्विभाय सोममेव
 वाजिनं स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्नेतो
 वाजिनं दधाति न क्लीबो भवति ब्राह्मणस्पत्यमेकादशकपालं
 निर्वपेद्भ्रामकामो - (१८)

ब्रह्मणस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
 सजातान्प्र यच्छति ग्राम्येव भवति गुणवती याज्यानुवाक्ये भवतः
 सजातैरेवैनं गुणवन्तं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ब्रह्मन्विशं
 वि नाशयेयमिति मारुती याज्यानुवाक्ये कुर्याद्ब्रह्मन्नेव विशं वि
 नाशयति॥ (१९)

तेजः समीचीं ब्रह्मवर्चस्येव ग्रामकामस्त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

अर्यम्णे चरुं निर्वपेत्सुवर्गकामोऽसौ वा आदित्योऽर्यमा-
 र्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं सुवर्गं
 लोकं गमयत्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत दानकामा मे
 प्रजाः स्युरित्यसौ वा आदित्योऽर्यमा यः खलु वै ददाति
 सोऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवा- (२०)

स्मै दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा
 भवन्त्यर्यम्णे चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वस्ति जनतामियामित्यसौ

वा आदित्योऽर्यमाऽर्यमणमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं
तद्रमयति यत्र जिगमिषतीन्द्रो वै देवानामानुजावर आसीत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं नि- (२१)

रवपत्तेनैवैनमग्रं देवतानां पर्यणयद्बुध्रवती अग्रवती
याज्यानुवाक्ये अकरोद्बुध्रादेवैनमग्रं पर्यणयद्यो राजन्यं आनुजावरः
स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमानुषूकमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं समानानां परिणयति बुध्रवती
अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो बुध्रादेवैनमग्रं- (२२)

परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य आनुजावरः
समृद्धौ यो ब्राह्मण आनुजावरः स्यात्तस्मा एतं बार्हस्पत्यमानुषूकं
चरुं निर्वपेद्बृहस्पतिमेव स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमग्रं
समानानां परिणयति बुध्रवती अग्रवती याज्यानुवाक्ये भवतो
बुध्रादेवैनमग्रं परिणयत्यानुषूको भवत्येषा ह्येतस्य देवता य
आनुजावरः समृद्धौ॥ (२३)

एव निरग्रमेतस्य चत्वारि च॥ [४]

प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशद्बुहितरं आसन्ताः सोमाय राज्ञे-
ऽददात्तासां रोहिणीमुपेत्ता ईर्ष्यन्तीः पुनरगच्छन्ता अन्वेत्ताः
पुनरयाचत ता अस्मै न पुनरददात्सोऽब्रवीदृतममीष्व यथा

समावच्छ उ॒पैष्याम्यथ॑ ते पुन॑र्दास्यामीति॒ स ऋ॒तमा॑मी॒त्ता अ॑स्मै
पुन॑रददात्तासा॑ः रोहि॒णीमे॒वोपै॑- (२४)

त्तं यक्ष्मं आर्च्छ॑द्राजानं॒ यक्ष्मं आर॑दिति॒ तद्रा॑जयक्ष्मस्य॒ जन्म॒
यत्पापी॑यानभ॒वत्तत्पा॑पयक्ष्मस्य॒ यज्जा॑याभ्योऽवि॒न्दत्त॑ज्जाये॒न्यस्य॒ य
ए॒वमे॒तेषां॒ यक्ष्मा॑णां॒ जन्म॒ वेद॒ नैन॑मे॒ते यक्ष्मा॑ विन्दन्ति॒ स ए॒ता ए॒व
न॑म॒स्यन्नुपा॑धाव॒त्ता अ॑ब्रुव॒न्वरं॑ वृणाम॒है समाव॑च्छ ए॒व न॒ उपा॑य
इति॒ तस्मा॑ ए॒त- (२५)

मा॑दित्यं च॒रुं निर॑वप॒न्तेनै॒वैनं॑ पा॒पाथ्स्त्रामा॑दमुश्च॒न् यः
पा॑पयक्ष्मगृ॒हीतुः॒ स्यात्तस्मा॑ ए॒तमा॑दित्यं च॒रुं निर्व॑पेदादित्या॒नेव
स्वेन॑ भा॒गधे॒येनो॑प॒ धाव॑ति॒ त ए॒वैनं॑ पा॒पाथ्स्त्रामा॑न्मुश्च॒न्त्यमा॒वास्या॑यां
निर्व॑पेदमु॒मेवैन॑मा॒प्याय॑मान॒मन्वा प्या॑ययति॒ नवो॑नवो भवति॒ जाय॑-
मान॒ इति॑ पुरो॒नुवा॒क्या भ॑व॒त्यायु॑रे॒वास्मि॑न्तया॒ दधा॑ति॒ यमा॑दित्या
अ॒श्शुमा॑प्या॒यय॑न्तीति॒ या॒ज्यैवैन॑मे॒तया॑ प्याययति॥ (२६)

एवोपैतमस्मिन्नयोदश च॥

[५]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्योऽन्नाद्यं॑ व्यादि॑श॒त्सोऽब्र॑वीद्यदिमाँल्लो॒का-
न॒भ्यति॑रि॒च्यातै॑ तन्ममा॑ऽस॒दिति॒ तदि॑माँल्लो॒कान॒भ्यत्य॑रि॒च्यतेन्द्र॑ः
राजा॑नमिन्द्रम॒धिरा॑जमिन्द्रः॑ स्व॒राजा॑नं॒ ततो॒ वै स इ॒माँल्लो॒काः स्त्रे॒धा-
दु॒ह॒त्तत्रि॑धातो॑स्त्रिधातु॒त्वं यं का॒मये॑ताऽन्नादः॒ स्या॒दिति॒ तस्मा॑ ए॒तं
त्रि॑धातुं॒ निर्व॑पेदिन्द्रा॒य राज्ञे॑ पुरो॒डाश॑- (२७)

मेकादशकपालमिन्द्रायाऽधिराजायेन्द्राय स्वराज्ञेऽयं वा इन्द्रो
 राजायमिन्द्रोऽधिराजोऽसाविन्द्रः स्वराडिमानेव लोकान्त्स्वेन
 भागधेयेनोप धावति त एवास्मा अन्नं प्र यच्छन्त्यन्नाद एव भवति
 यथा वत्सेन प्रतां गां दुह एवमेवेमाँल्लोकान्प्रतान्काममन्नाद्यं
 दुह उत्तानेषु कपालेष्वधि श्रयत्ययातयामत्वाय त्रयः पुरोडाशा
 भवन्ति त्रय इमे लोका एषां लोकानामास्या उत्तरउत्तरो
 ज्यायाभवत्येवमिव हीमे लोकाः समृद्धौ सर्वेषामभिगमयन्नव
 द्यत्यच्छम्बद्वारं व्यत्यासमन्वाहाऽनिर्दाहाय॥ (२८)

पुरोडाशत्रयः षड्विंशतिश्च॥

[६]

देवासुराः संयन्ता आसन्तां देवानसुरा अजयन्ते देवाः
 पराजिग्याना असुराणां वैश्यमुपायन्तेभ्य इन्द्रियं वीर्यमपा-
 क्रामत्तदिन्द्रोऽचायत्तदन्वपाक्रामत्तदवरुधं नाशक्रोत्तदस्मा-
 दभ्यर्धोऽचरत्स प्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृष्ठयाऽयाजयत्त-
 यैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यमदधाद्य इन्द्रियकामो - (२९)

वीर्यकामः स्यात्तमेतया सर्वपृष्ठया याजयेदेता एव देवताः
 स्वेन भागधेयेनोप धावति ता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति
 यदिन्द्राय राथन्तराय निर्वपति यदेवाग्नेस्तेजस्तदेवाव रुन्धे
 यदिन्द्राय बारहताय यदेवेन्द्रस्य तेजस्तदेवाव रुन्धे यदिन्द्राय
 वैरूपाय यदेव सवितुस्तेजस्त- (३०)

दे॒वाव॑ रु॒न्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒ वैरा॒जाय॒ यदे॒व धा॒तुस्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒न्धे॒
 यदिन्द्रा॑य॒ शाक्क॑राय॒ यदे॒व म॒रुतां॑ तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒न्धे॒ यदिन्द्रा॑य॒
 रैव॒ताय॒ यदे॒व बृह॑स्पते॒स्तेज॒स्तदे॒वाव॑ रु॒न्ध ए॒ताव॑न्ति॒ वै तेजा॑ंसि॒
 तान्ये॒वाव॑ रु॒न्ध उ॒त्ता॒नेषु॑ क॒पाले॒ष्वधि॑ श्रय॒त्यया॑तयाम॒त्वाय॒ द्वाद॑श॒
 क॒पालः॑ पुरो॒डाशौ॑ - (३१)

भव॑ति वैश्वदे॒वत्वाय॑ सम॒न्तं प॒र्यव॑द्यति॒ सम॒न्तमे॒वेन्द्रि॑यं वी॒र्यं॑
 यज॑माने दधाति॒ व्य॒त्यास॒मन्वा॒हानि॑र्दाहा॒याश्च॑ ऋष॒भो वृ॒ष्णिर्ब॒स्तः॑
 सा दक्षि॑णा वृष॒त्वायै॒तयै॒व य॑जेताभि॒शस्य॑मान॒ एता॑श्चे॒द्वा अ॑स्य
 दे॒वता॒ अन्न॑म॒दन्त्य॒दन्त्यु॑वे॒वास्य॑ मनु॒ष्याः॥ (३२)

इन्द्रियकामः सवितुस्तेजस्तत्पुरोडाशोऽष्टात्रिंशच्च॥ [७]

रज॑नो॒ वै कौ॑णे॒यः क्र॑तुजितं॒ जान॑किं चक्षुर्व॒न्यम॒यात्त॒स्मा॑
 ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर॑वपद॒ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒ सौर्यं॑
 च॒रुम॒ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ तयै॒वास्मि॑श्चक्षु॒र॒
 दधा॑द्यश्चक्षुष्कामः॒ स्यात्त॒स्मा॑ ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पेद॒ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒ सौर्यं॑ च॒रुम॒ग्रये॒ भ्राज॑स्वते॒ पुरो॒डाश॑म॒
 ष्टाक॑पालम॒ग्रेवै॑ चक्षु॒षा मनु॒ष्या वि॑ (३३)

प॑श्यन्ति॒ सूर्य॑स्य दे॒वा अ॒ग्निं चै॒व सूर्यं॑ च॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑
 धा॒वति॒ तावे॒वास्मि॑श्चक्षु॒र्धत्त॑श्चक्षुष्माने॒व भ॑वति॒ यदा॑ग्ने॒यौ भ॑वतश्चक्षु॒षी
 ए॒वास्मि॑न्तत्प्रति॒ दधा॑ति॒ यत्सौ॒र्यो ना॑सि॒कां तेना॑भितः॒ सौर्य॑मा॒ग्नेयौ॑

भवत्स्तस्मादभितो नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधृते
समानी याज्यानुवाक्यै भवतः समानः हि चक्षुः समृद्ध्या उदु त्यं
जातवेदसः सप्त त्वा हरितो रथे चित्रं देवानामुदंगादनीकमिति
पिण्डान्प्र यच्छति चक्षुरेवास्मै प्र यच्छति यदेव तस्य तत्॥ (३४)

वि ह्यष्टाविंशतिश्च॥ [८]

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासं धीरश्चेत्ता वसुविद्धुवो-
ऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमुग्रश्चेत्ता वसुविद्धुवोऽसि ध्रुवो-
ऽहः संजातेषु भूयासमभिभूश्चेत्ता वसुविदामनमस्यामनस्य देवा
ये संजाताः कुमाराः समनसस्तानहं कामये हृदा ते मां कामयन्ताः
हृदा तान्म आमनसः कृधि स्वाहाऽऽमनम- (३५)

स्यामनस्य देवा याः स्त्रियः समनसस्ता अहं कामये
हृदा ता मां कामयन्ताः हृदा ता म आमनसः कृधि स्वाहा
वैश्वदेवीः साङ्ग्रहणीं निर्वपेद्दामकामो वैश्वदेवा वै संजाता
विश्वानेव देवान्ध्रुवेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै सजातान्प्र
यच्छन्ति ग्राम्येव भवति साङ्ग्रहणी भवति मनोग्रहणं वै सङ्ग्रहणं
मन एव संजातानां (३६)

गृह्णाति ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमिति परिधीन्यरिं
दधात्याशिषमेवैतामा शास्तेऽथो एतदेव सर्वं सजातेष्वधि भवति
यस्यैवं विदुष एते परिधयः परिधीयन्त आमनमस्यामनस्य देवा

इति॑ तिस्र॑ आहु॑तीर्जु॑होत्ये॒ताव॑न्तो॒ वै स॑जा॒ता ये म॑हान्तो॒ ये क्षु॑ल्ल॒का
याः स्त्रिय॑स्ताने॒वाव॑ रुन्धे॒ त ए॑न॒मव॑रुद्धा॒ उप॑ तिष्ठन्ते॥ (३७)

स्वाहाम॑नमसि सजा॑तानां रुन्धे पञ्च॑ च॥ [९]

यन्न॑वमै॒त्तन्न॑वनी॒तम॑भवद्यद॒सर्प॑त्त॒त्सर्पि॑र॒भव॑द्यद॒घ्निय॑त॒ तद॑-
घृ॒तम॑भवद्द॒श्विनोः॑ प्रा॒णोऽसि॑ तस्य॑ ते दत्तां॒ ययोः॑ प्रा॒णोऽसि॑
स्वाहेन्द्र॑स्य प्रा॒णोऽसि॑ तस्य॑ ते ददातु॒ यस्य॑ प्रा॒णोऽसि॑ स्वाहा॑
मि॒त्रावरु॑णयोः प्रा॒णोऽसि॑ तस्य॑ ते दत्तां॒ ययोः॑ प्रा॒णोऽसि॑ स्वाहा॑
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसि॑ (३८)

तस्य॑ ते ददतु॒ येषां॑ प्रा॒णोऽसि॑ स्वाहा॑ घृ॒तस्य॑ धा॒राम॑मृ॒तस्य॑
पन्था॑मिन्द्रेण दत्तां॒ प्रय॑तां म॒रुद्भिः॑। तत्त्वा॒ विष्णुः॑ पर्य॑पश्य॒त्तत्त्वेडा॑
गव्यै॑रयत्। पा॒वमा॑नेन॒ त्वा स्तोमे॑न गाय॒त्रस्य॑ वर्त॒न्योपा॑शोर्वी॒र्येण॑
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोऽसृ॑जतु जी॒वात॑वे जी॒वन॑स्यायै॒ बृह॑द्रथन्त॒रयो॑स्त्वा
स्तोमे॑न त्रि॒ष्टुभो॑ वर्त॒न्या शु॑क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तो- (३९)

ऽसृ॑जतु जी॒वात॑वे जी॒वन॑स्याया॑ अ॒ग्नेस्त्वा॒ मात्र॑या॒ जग॑त्यै
वर्त॒न्याग्र॑य॒णस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वा॑ सवि॒तोऽसृ॑जतु जी॒वात॑वे
जी॒वन॑स्याया॑ इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृ॒धि प्रि॒य रे॒तो वरु॑ण सोम
राज॑न्। मा॒तेवा॑स्मा अ॒दिते॑ शर्म॑ यच्छु॒ विश्वे॑ दे॒वा जर॑दष्टि॒र्यथा॑सत्।
अ॒ग्निरायु॑ष्मान्त्स वन॑स्पति॒भिरायु॑ष्मान्तेन॒ त्वायु॑षाऽऽयु॑ष्मन्तं

करोमि॒ सोम॒ आयुष्मा॒न्त्स ओष॑धीभि॒र्यज्ञ॒ आयुष्मा॒न्त्स
दक्षि॑णाभि॒र्ब्रह्मा॒ऽऽयुष्म॒त्तद्वा॒ह्मणै॑रायुष्मद्दे॒वा आयुष्म॑न्त॒स्तेऽमृ॑तेन
पि॒तर॒ आयुष्म॑न्त॒स्ते स्व॒धया॒ऽऽयुष्म॑न्त॒स्तेन॒ त्वायु॑षा॒ऽऽयुष्म॑न्तं
करोमि॥ (४०)

विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रा॒णोऽसि॑ त्रि॒ष्टुभो॑ वर्त॒न्या शु॒क्रस्य॑ वी॒र्येण॑ दे॒वस्त्वां स॒वितो॑ऽस्योम॒

आयुष्मान्यश्च॑ वि॒ शति॑श्च॥

[१०]

अ॒ग्निं वा ए॒तस्य॒ शरी॑रं गच्छ॒ति सोम॑ ५ रसो॒ वरु॑ण
ए॒नं वरु॑णपा॒शेन॑ गृह्णा॒ति सर॑स्वतीं॒ वाग॒ग्राविष्णू॑ आ॒त्मा
यस्य॒ ज्यो॒गा॒मय॑ति॒ यो ज्यो॒गा॒मया॑वी स्या॒द्यो वा का॒मये॑त॒
सर्व॑मायुरि॒यामि॑ति॒ तस्मा॑ ए॒तामि॑ष्टिं॒ निर्व॑पे॒दाग्ने॒यमृ॑ष्टाक॒पाल॑ ५
सौ॒म्यं च॒रुं वा॒रुणं॑ दश॒कपा॑ल ५ सा॒रस्व॑तं च॒रुमा॑ग्रा॒वैष्ण॑वमेका॒-
दश॑क॒पालम॑ग्ने॒रेवा॒स्य शरी॑रं निष्क्री॒णाति॒ सोमा॒द्रसं॑ (४१)

वा॒रुणे॒नैवैनं॑ वरु॑णपा॒शान्मु॑ञ्चति॒ सा॒रस्व॑तेन॒ वाचं॑ दधा॒त्यग्निः॒
सर्वा॑ दे॒वता॒ विष्णु॑र्य॒ज्ञो दे॒वता॑भिश्चै॒वैनं॑ य॒ज्ञेन॑ च भिष॒ज्यत्यु॑त
यदी॒तासु॑र्भव॒ति जी॒वत्ये॒व यन्न॑व॒मैत्तन्न॑वनी॒तम॑भव॒दित्या॑ज्य॒मवे॑क्षते
रू॒पमे॒वास्यै॒तन्महि॑मानं॒ व्याच॑ष्टेऽश्वि॒नोः प्रा॒णोऽसी॒त्याहा॒श्विनौ॒ वै
दे॒वानां॑ (४२)

भिष॑जौ ताभ्या॒मेवा॒स्मै भेष॑जं क॒रोतीन्द्र॑स्य प्रा॒णोऽ-
सी॒त्याहेन्द्रि॑यमे॒वास्मि॑न्ने॒तेन॑ दधा॒ति मि॒त्रावरु॑णयोः प्रा॒णोऽसी॒त्याह॑

प्राणापानावेवास्मिन्नेतेन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणोऽसीत्याह
वीर्यमेवास्मिन्नेतेन दधाति घृतस्य धाराममृतस्य पन्थामित्याह
यथायजुरेवैतत्पावमानेन त्वा स्तोमेनेत्या- (४३)

ह प्राणमेवास्मिन्नेतेन दधाति बृहद्रथन्तुरयोस्त्वा
स्तोमेनेत्याहौज एवास्मिन्नेतेन दधात्यग्नेस्त्वा मात्रयेत्या-
हाऽऽत्मानमेवास्मिन्नेतेन दधात्यृत्विजः पर्याहुर्यावन्त एवर्त्विजस्त
एनं भिषज्यन्ति ब्रह्मणो हस्तमन्वारभ्य पर्याहुरेकधैव यजमान
आयुर्दधति यदेव तस्य तद्धिरण्याद्- (४४)

घृतं निष्पिबत्यायुर्वै घृतममृतं हिरण्यममृतादेवायुर्निष्पिबति
शतमानं भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठत्यथो खलु यावन्तीः समा एष्यन्मन्येत तावन्मानं
स्यात्समृद्ध्या इममग्न आयुषे वर्चसे कृधीत्याहायुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति विश्वे देवा जरदष्टिर्यथासदित्याह जरदष्टिमेवेन
करोत्यग्निरायुष्मानिति हस्तं गृह्णात्येते वै देवा आयुष्मन्तस्त
एवास्मिन्नायुर्दधति सर्वमायुरेति॥ (४५)

रसं देवानां स्तोमेनेति हिरण्यादसदिति द्वाविंशतिश्च॥ [११]

प्रजापतिर्वरुणायाश्वमनयत्स स्वां देवतामाच्छत्स पर्यदीर्यत
स एतं वारुणं चतुष्कपालमपश्यत्तं निरवपत्ततो वै स

वरुणपाशादमुच्यत वरुणो वा एतं गृह्णाति योऽश्वं प्रतिगृह्णाति
यावतोऽश्वान्प्रतिगृह्णीयात्तावतो वारुणाश्चतुष्कपालान्निर्वपेद्वरुणमेव
स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनं वरुणपाशान्मुञ्चति (४६)

चतुष्कपाला भवन्ति चतुष्पाद्व्यश्वः समृद्ध्या एकमतिरिक्तं
निर्वपेद्यमेव प्रतिग्राही भवति यं वा नाध्येति तस्मादेव
वरुणपाशान्मुच्यते यद्यपरं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपालमनु
निर्वपेदमुमेवाऽऽदित्यमुच्चारं कुरुतेऽपोऽवभृथमवैत्यप्सु वै
वरुणः साक्षादेव वरुणमव यजतेऽपोनग्रीयं चरं पुनरेत्य
निर्वपेदप्सुर्योनिर्वा अश्वः स्वामेवैनं योनिं गमयति स एनं
शान्त उप तिष्ठते॥ (४७)

मुञ्चति चरुं सप्तदश च॥ [१२]

या वामिन्द्रावरुणा यतुव्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं या
वामिन्द्रावरुणा सहस्र्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तयेममंहसो मुञ्चतं
यो वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यजे यो वामिन्द्रावरुणा
द्विपात्सु पशुषु चतुष्पात्सु गोष्ठे गृहेष्वप्स्वोषधीषु वनस्पतिषु
सामस्तं वामेतेनाव यज इन्द्रो वा एतस्यै- (४८)

न्द्रियेणापं क्रामति वरुण एनं वरुणपाशेन गृह्णाति
यः पाप्मना गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतः स्यात्तस्मा
एतामैन्द्रावरुणीं पयस्यां निर्वपेदिन्द्र एवास्मिन्निन्द्रियं दधाति

वरुण एनं वरुणपाशांमुञ्चति पयस्यां भवति पयो हि वा
 एतस्मादपक्रामत्यथैष पाप्मना गृहीतो यत्पयस्यां भवति पयं
 एवास्मिन्तया दधाति पयस्यां (४९)

पुरोडाशमव दधात्यात्मन्वन्तमेवैनं करोत्यथो आयतनवन्तमेव
 चतुर्धा व्यूहति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्भ्य एवास्मै
 भेषजं करोति समूह्याव द्यति यथाविद्धं निष्कृन्तति तादृगेव तद्यो
 वामिन्द्रावरुणावग्नौ सामस्तं वामेतेनाव यज इत्याहुं दुरिष्ट्या
 एवैनं पाति यो वामिन्द्रावरुणा द्विपाथ्सु पशुषु सामस्तं वामेतेनाव
 यज इत्याहुतावतीर्वा आप ओषधयो वनस्पतयः प्रजाः पशव
 उपजीवनीयास्ता एवास्मै वरुणपाशांमुञ्चति॥ (५०)

एतस्य पयस्यां पाति षड्विंशतिश्च॥ [१३]

स प्रलवन्नि काव्येन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरः। त्वं नः सोम
 विश्वतो रक्षां राजन्नघायतः। न रिष्येत्त्वावतः सखा। या ते धामानि
 दिवि या पृथिव्यां या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नो विश्वैः सुमना
 अहेङ्नाजन्त्सोमं प्रति हव्या गृभाय। अग्नीषोमा सवेदसा सहूती
 वनतं गिरः। सं देवत्रा बभूवथुः। युव- (५१)

मेतानि दिवि रौचनान्यग्निश्च सोमं सक्रतू अधत्तम्।
 युव२ सिन्धू२ रभिशस्तेरवद्यादग्नीषोमावमुञ्चतं गृभीतान्।
 अग्नीषोमाविम२ सु मे शृणुतं वृषणा हवम्। प्रति सूक्तानि हर्यतं

भवतं दाशुषे मयः। आन्यं दिवो मातरिश्वा जभारामश्चादन्यं परि
श्येनो अद्रेः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा वावृधानोरुं यज्ञाय चक्रथुरु
लोकम्। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतः (५२)

हर्यतं वृषणा जुषेथाम्। सुशर्माणा स्ववसा हि भूतमथा
धत्तं यजमानाय शं योः। आ प्यायस्व सं तै। गुणानां त्वा
गुणपतिः हवामहे कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां
ब्रह्मणस्पत आ नः शृण्वन्नूतिभिः सीद सादनम्। स इज्जनेन स
विशा स जन्मना स पुत्रैर्वाजं भरते धना नृभिः। देवानां यः
पितरमाविवांसति (५३)

श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। स सुष्टुभा स ऋक्ता
गुणेन वलः रुरोज फलिगः रवेण। बृहस्पतिरुस्रिया हव्यसूदः
कनिक्रदद्वावंशतीरुदाजत्। मरुतो यद्ध वो दिवो या वः शर्म।
अर्यमा याति वृषभस्तुविष्मान्दाता वसूनां पुरुहूतो अरहन्।
सहस्राक्षो गौत्रभिद्वज्रबाहुरस्मासु देवो द्रविणं दधातु। ये
तैर्यमन्ब्रह्मो देवयानाः पन्थानो (५४)

राजन्दिव आचरन्ति। तेभिर्नो देव महि शर्म यच्छु शं न
एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। बुध्रादग्रमङ्गिरोभिर्गृणानो वि पर्वतस्य
दृहितान्यैरत्। रुजद्रोधासि कृत्रिमाण्येषां सोमस्य ता मद
इन्द्रश्चकार। बुध्रादग्रेण वि मिमाय मानैर्वज्रेण खान्यतृणन्नदीनाम्।

वृथासृजत्पृथिभिर्दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार। (५५)

प्र यो जज्ञे विद्वां॑ अस्य बन्धुं विश्वानि देवो जनिमा
विवक्ति। ब्रह्म ब्रह्मण उज्जभार मध्या॑न्त्रीचादुच्चा स्वधयाभि प्र
तस्थौ। महान्म॒ही अस्तभाय॑द्वि जातो द्या॑ सद्म पार्थिवं च रजः।
स बु॒ध्रादा॑ष्ट ज॒नुषा॒भ्यग्रं बृह॒स्पति॑र्देवता यस्य॑ स॒म्राट्। बु॒ध्राद्यो
अग्र॑म॒भ्यर्त्यो॑जसा बृह॒स्पति॑मा वि॒वास॑न्ति देवाः। भि॒नद्व॑लं वि
पुरो॑ दर्दरीति॒ कनि॑क्रद॒त्सुव॑र॒पो जि॑गाय॥ (५६)

[आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै स॒त्रम॑र्य॒म्यो प्र॒जाप॑ते॒ऽस्य॑स्त्रि॒ंशत्प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॒-
ऽन्नाद्य॑न्दे॒वासुरा॑स्तात्रज॒नो ह्रुवो॑ऽसि॒ यन्न॑वंम॒ग्निं वै प्र॒जाप॑तिर्वरु॒णाय॑ या वा॑मिन्द्रावरु॒णा स॑प्र॒लव॑च्चतु॒र्दश॥14॥
आदित्येभ्यस्त्वष्ट॑रस्मै दान॑कामा ए॒वाव॑रु॒न्धेऽग्निं॑ वै स॑प्र॒लव॑थ्यद्व॒ंश्चा॑शत्॥56॥ आदित्येभ्यः सुव॑र॒पो जि॑गाय॥]

[युवं वीतमा विवासति पन्थानो दीर्घयाथैः सोमस्य ता मद इन्द्रश्चकार देवा नव च॥[१४]]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>